М. Степнякові

Із-за жовтого клена
Жарка зоря в павутинні.

Гашу над столом моїм
Полум'я зблідлий листок,
А з ним
І розцвіти милої казки.
Цілу ніч порцеляновий човник плив
Проти збитої ряски.

Недовго осені згорблений день
Буде кульгати в полі пустому.
Тільки смутно, щораз то смутніш
Вертати надвечір додому.
Із-за сірих покрівель
Руки диму в липкім павутинні.
Порцеляновий човнику мій,
Чи поплинемо нині?

18.VII. 1929-1932